

MET VOORBEDACHTTE RADE

Eenakter

door

ARNOLD FICKWEILER

en

CEES HEIJDEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MET VOORBEDACHTTE RADE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARNOLD FICKWEILER en CEES HEIJDEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MARLÈNE echtgenote van Frans
LEX ex verloofde van MARLÈNE
YVONNE secretaresse van Frans
FRANS getrouwd met MARLÈNE
IRMA dienstmeisje

TIJD VAN HANDELING: Heden.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de luxe woonkamer, in het huis van Frans en MARLÈNE. Het is een ruime gezellige kamer, kostbaar en smaakvol ingericht.

We zien MARLÈNE, die op de bank een tijdschrift ligt te lezen en een cognac drinkt. Ze pakt de telefoon en zegt.

MARLÈNE: Kun je even komen? *(er wordt geklopt, Irma komt binnen)*

IRMA: Kan ik iets voor u doen mevrouw?

MARLÈNE: Ja, ik krijg bezoek vanavond. *(Irma kijkt op haar horloge)*

IRMA: Het is kwart over drie, u weet toch dat ik 's zaterdags altijd om vier uur weg ga!

MARLÈNE: Doe nou maar rustig. Ik verwacht niet van je dat je nog kookt. Het enige wat ik wil is dat je de catering belt en de cassette met het tafelzilver in de eetkamer zet.

IRMA: En wat moet ik dan bestellen? Voor hoeveel personen en voor welke tijd?

MARLÈNE: Dat weet ik allemaal nog niet, meneer Frans belt mij daar nog over. Het enige wat ik van je verlang is dat je het menu samenstelt.

IRMA: Oké. Dan zal ik doorgeven dat u de details later zelf doorbelt.

MARLÈNE: Ja, da's goed..... Ga jij nog wat leuks doen, vanavond?

IRMA: Ja, ik ga vanavond uit eten.

MARLÈNE: Wat leuk, zeker met die jongen van de overkant? *(Irma knikt)* Als je gebeld hebt kun je wat mij betreft meteen gaan. Je hoeft niet te wachten tot vier uur. En veel plezier vanavond. *(Irma neemt een kopje mee wat er nog staat en gaat af)*

IRMA: Dank u, mevrouw. Tot morgen. *(een buitendeurbel gaat. MARLÈNE kijkt verbaasd op. Ze verwacht niemand. Er wordt geklopt. Irma komt binnen)* Meneer Lex, mevrouw. Wilt u hem ontvangen? *(MARLÈNE kijkt verstoord en zucht)*

MARLÈNE: Welke meneer Lex, junior of senior?

IRMA: Junior, mevrouw.

MARLÈNE: O, dat is lang geleden! Laat hem maar binnen.

IRMA: Goed, mevrouw.

Even later komt Irma terug met Lex. MARLÈNE staat op met een grote nepglimlach. Ze loopt naar hem toe en kust hem op beide wangen.

MARLÈNE: Lex, wat gezellig dat je langs komt. Ga zitten.

LEX: Dank je. Ik ben blij dat je me wilt ontvangen. *(hij gaat zitten. MARLÈNE loopt naar het tafeltje waar de drank staat en zegt)*

MARLÈNE: Wat wil je drinken? Het zelfde als altijd? *(geeft afwezig antwoord)*

LEX: Ja, doe maar. (*MARLÈNE schenkt een cognac in en zet het bij Lex neer. Zelf gaat ze tegenover hem zitten*)

MARLÈNE: Hoe is het met je, alles goed?

LEX: Nou, eigenlijk niet. (*MARLÈNE kijkt verbaasd. Ze had een beleefd antwoord verwacht*) Ik zal maar met de deur in huis vallen. Wat weet jij van een fusie tussen onze bedrijven?

MARLÈNE: Je weet dat ik me nooit met dat soort zaken bemoei. Dat regelt Frans. Hij neemt de zaken waar. Maar..... wat maakt het jou uit? (*Lex verstrakt en balt zijn vuisten*) Ik dacht dat jij alleen maar bezig was met de playboy uithangen. Drank, vrouwen, coke..... niet noodzakelijk in die volgorde.

LEX: Hè, Marlène, hou nou toch eens op! Waarom moet je me dat bij iedere ontmoeting weer onder de neus wrijven?! Dat is allemaal zo lang geleden!

MARLÈNE: Lang geleden, vind je?! Door jou ben ik alles kwijt geraakt.

LEX (*nu boos, staat op*): Waarom moet je nu toch alles overdrijven. Het enige wat jij bent kwijt geraakt is het stemrecht over een aandelen pakket. Geld heb je genoeg! Ik krijg geen stuiver meer.

MARLÈNE: Ach, heeft pappie je toelagen stop gezet..... Dat heeft die ouwe zak zo vaak gedaan. Maak je toch niet zo druk. (*Lex nu geëmotioneerd*)

LEX: Hij méént het deze keer. Ik moet gaan werken!

MARLÈNE (*begint hard te lachen*): Jij werken?! Waar dan wel?

LEX: Op het kantoor, als die fusie tenminste door gaat.

MARLÈNE (*heeft nog steeds dikke pret*): Voor een salaris werken, jij. Nou... Ja, nu ik er over nadenk lijkt het me toch wel een goed idee. Dan leer je eindelijk eens wat verantwoordelijkheid is. (*ze stikt van het lachen*)

LEX: Lach maar, stomme trut. Bij een fusie krijgt Frans nog meer macht dan dat hij nu al heeft. (*MARLÈNE ontsteekt in woede*)

MARLÈNE: Nou, dat kan hij dan mooi vergeten! Al ben ik dan mijn stemrecht kwijt, voor een fusie moet ik toch wel mijn toestemming geven.

LEX: Weet je dat zeker?

MARLÈNE: Ja, dacht je dat ik dat testament niet goed gelezen heb?

LEX: Nou, dan zal Frans op zijn neus kijken, want die denkt dat hij het allemaal zonder jou kan regelen.

MARLÈNE: Mooi niet. Het is mijn erfenis, dus mijn geld. En die fusie gaat zonder mijn toestemming niet door. En hij zal vreselijk zijn best moeten doen om die toestemming te krijgen.

LEX: Het lijkt wel of je een hekel aan hem hebt. Waarom ben jij eigenlijk met die Frans getrouwd?

MARLÈNE: Ik ben met hem getrouwd omdat jij, vuile rotzak, onze verloving verbrak toen ik opgepakt werd met twee gram coke in mijn handtas..... Wie had die coke in mijn tas gedaan..... en liet mij daar op dat politiebureau zitten zonder mij te helpen? (*Lex kijkt naar de grond*) En wat hoor ik later? Terwijl ik werd voorgeleid lag jij te wippen met die tweeling van de Wetering.

LEX: Ik geef toe dat het mijn coke was. Maar als jij, zoals gewoonlijk, niet zoveel gezopen had was je niet aangehouden. Uiteindelijk ben je er nog goed van afgekomen, twee maanden voorwaardelijk en een opname in dat eh..... herstellingsoord.

MARLÈNE (*is nu pijnlijk. Ze gaat staan*): Klootzak! Nou wordt ie mooi, leg de schuld maar bij mij.....

LEX (*loopt naar haar toe*): Sorry, zo bedoel ik het niet..... Laten we nu niet weer ruzie maken... Ik was toen veel te jong voor een vaste relatie. Het spijt me nog steeds.

MARLÈNE (*draait zich van hem weg*): Mij ook.

LEX: Waarom heb je het me nooit kunnen vergeven, dat met die tweeling..... Toen je je ging verlossen met Frans ben ik een week stoned geweest.

MARLÈNE: Ik wilde je wel vergeven, maar je weet hoe mijn vader was, hij heeft wel een week op me ingepraat. Ik was toen ook zo verdomd kwetsbaar.

LEX: Volgens mij ben je dat nog steeds. En ja, ik weet nog wel hoe je vader was..... Hetzelfde als die van mij, een manipulerende rot schoft.

MARLÈNE (*draait zich terug*): Waarom ben jij nooit meer een vaste relatie aangegaan?

LEX (*pakt haar handen*): Stel toch niet van die domme vragen, je weet best wel waarom.

MARLÈNE (*kruipt in zijn armen*): Ik mis jou ook nog steeds. (*ze kussen elkaar voorzichtig, dan begint MARLÈNE te huilen*) Ik raak altijd alles kwijt, eerst jou en nu ook nog de..... (*ze aait over zijn rug. Bij zijn broeksband in de buurt voelt zij iets*) Wat heb je dáár nou?

LEX: Niets. Mij ben je nooit kwijt geraakt. Ik ben altijd van je blijven houden.

MARLÈNE kruipt nog dichterbij hem aan en voelt onder zijn colbert. Ze vindt een klein pistool op zijn rug. Ze pakt het en wringt zich uit zijn armen.

MARLÈNE: Kijk nou eens! Dit noem jij niets?!

LEX: Geef hier, dadelijk gaat hij af. Die heb ik altijd bij me voor mijn bescherming. Geef het nu maar terug. (*MARLÈNE doet nog even alsof ze schiet. Er wordt geklopt en Irma komt binnen*)

IRMA (*doet alsof zij niets ziet. MARLÈNE laat het pistool zakken*): Alles is klaar, mevrouw. Kan ik voor u en meneer Lex nog wat doen? (*Lex gaat zitten*)

MARLÈNE: Nee, dank je wel. Ik red me verder zo wel. Prettige avond. (*Irma af. MARLÈNE legt het pistool op tafel*)

LEX: Nou zeg, jij staat daar te jongleren met dat pistool en ze doet of ze niets ziet.

MARLÈNE (*gaat ook zitten en vleit zich tegen hem aan*): Ze heeft hier al zo veel gezien, die raakt nergens meer van onder de indruk.

LEX: Waarom ga je niet van Frans scheiden? Voor het geld hoef je niet bij hem te blijven.

MARLÈNE: Ik kan niet van hem scheiden. Als ik dat doe vervallen alle aandelen aan Frans.

LEX: Aan Frans????????????????????

MARLÈNE (*nu weer huilend en woedend tegelijk*): Ja, dat heeft die oude potentat van een vader van mij in zijn testament zo geregeld. Als stok achter de deur, om mijn leven meer structuur te geven. Dat had hij er tenminste bij laten zetten.

LEX: Shiiiiit. Je meent het!!!!!!

MARLÈNE: Zie je dat hij me nog over het graf heen regeert. Mijn hele leven heeft hij me al gedomineerd..... (*staat op*) Toen ik jou ontmoette dacht ik dat alles anders zou worden..... Nou, dat werd het ook.....

LEX (*staat ook op*): Het spijt....

MARLÈNE (*vermant zich. Kruipt weer in zijn armen*): Laat maar, we leven nu. Laten we er van genieten. (*ze kussen weer. De telefoon rinkelt, MARLÈNE pakt hem op*) MARLÈNE Wessels. O..... Dag Frans..... met wie?.... O..... nou, dat moet dan maar.... Ja, ik zal er voor zorgen..... tot zo. (*legt de telefoon neer*)

LEX: Komt hij naar huis? Dan ga ik weg, hoor.

MARLÈNE: Wacht nou nog even; hij is er toch nog niet... Hij komt samen met zijn secretaresse. Die typegeit is jarig..... Volgens mij heeft hij wat met haar.

LEX: Met die?! Nee joh! Hoe heet ze ook alweer, Yvonne nog wat.... Wel nee, joh.... Is die niet lesbisch?!

MARLÈNE: Volgens mij niet. Ze heeft trouwens een ordinaire smaak van kleding kiezen, totaal ongepast. Veel te duur ook. Ik snap niet waar ze het van betaalt... Het ergste is dat ze meer van Frans' zaken

af weet dan hij zelf..... Hij ziet haar meer dan dat hij mij ziet..... Weet je dat hij stiekem bloemen bij haar thuis laat bezorgen?

LEX: Bloemen? Hoe weet jij dat nou?

MARLÈNE (*trionfantelijk*): Ik kijk altijd stiekem de afschriften van zijn creditcards na..... Ik snap niet wat hij in dat mens ziet.

LEX (*haalt zijn schouders op en houdt zijn glas omhoog*): Ik ook niet..... Krijg ik nog een borrel?

MARLÈNE: Natuurlijk.

MARLÈNE pakt de glazen en loopt naar het tafeltje waar de drank staat. Ze horen het geluid van een auto. Er wordt getoeterd.

MARLÈNE: Hè shit! Daar zijn ze al! (*de auto stopt*)

LEX: Ik wil ze niet ontmoeten, ik ga wel door de tuin weg.

MARLÈNE: Wat maakt het nou uit, je kent ze toch?

LEX: Nou.... en? Daarom hoef ik nog geen zin te hebben om ze te zien. (*portieren slaan dicht, stemmengeluid*)

MARLÈNE (*loopt naar Lex toe. De glazen blijven eenzaam achter op het drank tafeltje*): Eerst een nog een kus. (*ze kussen. Lex wil weg lopen*) Wacht nog even tot ze voordeur binnen zijn. (*een sleutel wordt in het slot gestoken. Stemmen op de achtergrond*) Oké, weg wezen. (*Lex geeft haar nog een kus*)

LEX: Ik bel je morgen nog wel.

Lex gaat door de deur (raam) naar buiten en verdwijnt uit het zicht. MARLÈNE sluit de deur (raam) achter hem en brengt haar kapsel in orde. Ze ziet het pistool, pakt het en verbergt het in een la van een kastje. De deur gaat open. Yvonne komt het eerst binnen, voortgeduwd door Frans. Ze is opvallend modieus gekleed. Frans kijkt gemaakt gezellig met een grote grijns op zijn gezicht. MARLÈNE loopt op hen toe en steekt haar hand uit.

MARLÈNE: Dag Yvonne, wat gezellig dat je er bent. Wat zie je er leuk uit.

YVONNE: Dag MARLÈNE.

MARLÈNE: Nog van harte gefeliciteerd.

YVONNE: Dank je.

MARLÈNE: Ga zitten. (*Yvonne gaat op de bank zitten. Frans loopt naar MARLÈNE en kust haar op de wang*)

FRANS: Dag lieveling. (*ze kust hem niet terug. Frans gaat ook zitten*)

MARLÈNE: Dag.

FRANS: Waar is Irma?

MARLÈNE (tegen Yvonne): Was het druk op de zaak, Yvonne?

YVONNE: Nee... viel wel mee. (*ongemakkelijkheid van de situatie straalt er van af*)

FRANS: Waar is Irma?????

MARLÈNE: O sorry, die heb ik vrij gegeven, ze wilde met één of ander vriendje uit eten of zo.

FRANS: O, dat is ook niet handig. Dan zal ik de drankjes zelf maar inschenken. (*MARLÈNE kijkt met een blik van: ga vooral je gang*) Sherry, Yvonne?

YVONNE: Lekker, graag. (*Frans kijkt afkeurend naar MARLÈNE haar glas*)

FRANS: Oh, jij hebt natuurlijk al.

MARLÈNE: Doe mij d'r toch nog maar een beetje cognac bij.

Frans lacht gemaakt vrolijk en loopt naar de drank. Er valt een pijnlijke stilte. MARLÈNE kijkt naar Yvonne en zij wisselen een beleefd lachje uit.

FRANS: Hè, nou is de sherry ook nog op. (*loopt naar de telefoon om Irma te bellen. Als hij de hoorn oppakt realiseert hij zich dat ze er niet is en zegt geïrriteerd*) Nu moet ik zelf naar de kelder om sherry te halen. Lastig dat je Irma vrij hebt gegeven, net nu we Yvonne's verjaardag vieren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto